

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Svetlana Scurtul,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Svetlana
Scurtul împotriva Primarului s. Bugeac cu privire la recunoașterea ilegalității
refuzului privind recalcularea impozitelor pentru bunurile imobile, obligarea
efectuării recalculării și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care
s-a admis apelul declarat de către Primarul s. Bugeac, s-a casat parțial hotărârea din
07 mai 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Comrat,

constată:

La 06 noiembrie 2017 Svetlana Scurtul a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primarului s. Bugeac cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal refuzul de
efectuare a recalculului impozitelor reținute pentru bunul imobil cu destinație
locativă și agricolă pentru perioada anilor 2012-2017, obligarea efectuării
recalculului impozitelor conform tarifelor stabilite pentru anii 2012-2017 și
repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este proprietara terenului nr.
cadastral XXXXX, a casei de locuit nr. cadastral nr. XXXXX și terenului agricol nr.
cadastral nr. XXXXX, situate în XXXXX. Conform art.280 și 281 Cod Fiscal
pentru aceste bunuri imobile urma să achite impozit.

Svetlana Scurtul a menționat că pentru a fi puse în aplicație art.280 și 281 Cod
Fiscal consiliul local a emis pe parcursul anilor 2012-2017 decizii, prin care a
stabilit cote de impozitare a bunurilor imobile. Astfel, pentru terenurile agricole și
bunurile imobile cu destinație locativă s-a stabilit cota de impozitare de 0,1%. Cu
toate acestea, serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale al Primăriei s.
Bugeac pe parcursul anilor 2012-2017 a aplicat eronat cota de impozitare de 0,3%
asupra bunurilor imobile deținute de ea cu drept de proprietate, pe când urma să fie
aplicată cota de impozitare de 0,1%.

Reclamanta a relevat că, pentru a regula și înlătura încălcările existente la
calcularea impozitului, la 15 august 2017 s-a adresat la Primarul s. Bugeac cu cerere
de a fi recalculat impozitul pentru anii 2012-2017. La 07 septembrie 2017 a

recepționat răspunsul Primarului s. Bugeac din 21 august 2017, prin care i s-a refuzat în solicitare.

Prin hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Comrat s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Svetlana Scurtul. S-a recunoscut ca ilegale acțiunile Primarului s. Bugeac privind refuzul de a efectua recalcularea impozitelor reținute pentru imobilul cu destinație locativă și imobilul cu destinație agricolă pentru perioada anilor 2012-2017. S-a obligat Primarul s. Bugeac să întreprindă acțiuni, în legătură cu încălcările admise, în modul stabilit să efectueze recalcularea impozitelor reținute pentru imobilul cu destinație locativă cât și pentru imobilul cu destinație agricolă, pentru perioada anilor 2012-2017. S-a încasat de la Primarul s. Bugeac prin intermediul bugetului local al satului Bugeac UTA Gagăuzia în beneficiul Svetlanei Scurtul prejudiciul moral în mărime de 1 000 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca nefondată. (f.d. 54, 60-65)

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a conchis că bunurile imobile deținute de către Svetlana Scurtul cu drept de proprietate și anume casa de locuit și terenul agricol nu au destinație comercială. Conform deciziilor emise de Consiliul sătesc Bugeac pentru anii 2012-2017 au fost stabilite impozitele pentru terenurile intravilane și pentru imobile cu destinația locativă în proprietate de 0,1% din baza impozabilă a bunurilor imobiliare (1 leu pentru 100 m.p.). Însă, din conținutul avizelor de plată a impozitului pe bunurile imobile pentru anii 2013-2017, remise Svetlanei Scurtul instanța de fond a reținut că la baza calculării impozitului pentru bunurile imobile deținute de către Svetlana Scurtul a fost indicată cota impozitului 0,3 % și nu 0,1%, cum s-a hotărât prin deciziile Consiliului s. Bugeac. Instanța de fond a conchis că odată ce s-a confirmat ilegalitatea acțiunilor Primarului s. Bugeac față de Svetlana Scurtul, se constată parțial întemeiată și pretenția de compensare a prejudiciului moral suportat de reclamantă în mărime de 1 000 lei.

Prin decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul declarat de către Primarul s. Bugeac, s-a casat hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Comrat, în partea obligării Primarului s. Bugeac să efectueze recalcularea impozitelor pentru imobilul cu destinație locativă cât și pentru imobilul cu destinație agricolă, pentru anul 2012 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei, în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-au respins: ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție cerința privind recalculul impozitelor pentru anul 2012, ca fiind neîntemeiată cerința cu privire la repararea prejudiciului moral. În rest, hotărârea instanței de fond s-a menținut. (f.d. 96, 97-103)

Instanța de apel a concluzionat ca fiind corectă hotărârea privind obligarea Primarului s. Bugeac de a efectua recalcularea impozitului pentru anii 2013-2017, iar pretenția privind recalcularea impozitului pentru anul 2012 la cerința pârâtului Primarul s. Bugeac corect a constatat-o ca fiind prescrisă, reclamantul cunoscând despre acest calcul în anul 2012, când a recepționat avizul de plată a impozitului.

Totodată, instanța de apel a constatat neprobată pretenția privind suferințele morale ale reclamantei, cuantificate de către instanța de fond într-o valoare bănească în sumă de 1 000 lei, corect respingând această pretenție.

La 22 noiembrie 2018 Svetlana Scurtul a declarat recurs împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărâri din 07 mai 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Comrat. (f.d.122-123)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanța de apel a interpretat în mod greșit legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei. Instanța de apel, aplicând termenul de prescripție, nu a încercat să stabilească și respectiv să clarifice circumstanțele reale de omitere a termenului de prescripție, ori, avizul de plată a impozitului pe bunurile imobile pentru anul 2012 a fost primit în anul 2017, înainte de a fi depusă cererea de chemare în judecată, prin urmare despre încălcarea dreptului său a aflat abia în anul 2017. Consideră că instanța de apel incorect a respins și cerința cu privire la repararea prejudiciului moral, invocând că nu s-a probat acest prejudiciu, însă nu a luat în considerație faptul că la înaintarea cerinței de reparare a prejudiciului moral s-au indicat toate motivele rezonabile ce demonstrează faptul că Primarul s. Bugeac prin acțiunile sale i-a cauzat suferințe sufletești grave, ce au dus la cauzarea unui prejudiciu moral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 01 noiembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Comrat la 14 noiembrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 14 noiembrie 2018. Svetlana Scurtul a declarat recurs la 22 noiembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Svetlana Scurtul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Svetlana Scurtul a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Svetlana Scurtul asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Svetlana Scurtul, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Svetlana Scurtul, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Svetlana Scurtul, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas